

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1147

гр. София, 14.10.2021 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО VIII ВЪЗЗ. СЪСТАВ в закрито заседание на четиринадесети октомври, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Мина Мумджиева

Членове: Костадинка Костадинова
Ирина Стоева

като разгледа докладваното от Костадинка Костадинова Въззивно частно наказателно дело № 20211100603059 по описа за 2021 година

Производството е образувано по „заявление“ и допълнение към него от СТ. Д. Д. срещу **Определение № 20121294 от 20.05.2021 г. постановено по НЧД №4878/2021 г. по описа на СРС, НО, 10-ти състав.**

С оспореното определение районният съд в производство по реда на чл.243 и чл.244 от НПК е потвърдил на основание чл.243, ал.6, т.1 от НПК Постановление на СРП от 13.01.2021 г. (изведено в деловодството на СРП на 14.01.2021 г.), с което е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 3384 ЗМК 1481/2017г. по описа на 09 РУ-СДВР; пр.пр. № 18738/2017г. по описа на СРП и оставил без разглеждане жалбите на СТ. Д. Д. (наименувани „заявление“ и входярани в СГП под № 18027/19 от 27.01.2021 г. и под № 18027/19 от 09.02.2021 г. и в СГС под № 268437/25.01.2021 г.), касаещи Постановлението на СРП за спиране на наказателното производство от 04.06.2020г. и в тази част частично е прекратил на основание чл.250, ал.1, т.1, вр. чл.24, ал.1, т.6 от НПК производството по НЧД № 4878/2021 г. по описа на СРС, НО, 10 състав.

СРС е посочил, че определението по чл.243, ал.6, т.1 от НПК подлежи на обжалване и/или протест пред Софийски градски съд в 7-дневен срок от съобщаването му, а определението по чл.250, ал.1, т.1 от НПК подлежи на обжалване и/или протест пред Софийски градски съд в 15-дневен срок от съобщаването му.

В сезиращото тази инстанция заявление се оспорва постановения съдебен акт изцяло, като се иска от въззивния съд да върне делото на прокуратурата, като намира аргументите на първата инстанция за прекратяване на наказателното производство за несъстоятелни.

С подаденото допълнение към първоначалното заявление С.Д. обжалва пред СГС постановеното от предходната инстанция определение и в частта относно оставянето без разглеждане на жалбите на същия, засягащи постановлението на СРП за спиране на наказателно производство от 04.06.2020 г.

Отправя се искане за отмяна на определение № 20283308/22.12.2020 г. по НЧД № 9518/2020г. по описа на СРС, НО, 4-ти състав.

Софийският градски съд, като прецени събраните по делото доказателства, обжалвания съдебен акт и изложените доводи, намира за установено следното:

Наказателното производство е било образувано на 31.07.2017 г. на основание чл. 212, ал. 1 от НПК и е водено за извършено престъпление по чл. 144, ал. 3, вр. ал. 1 от НК, изразило се в това че за периода от 16.04.2017 г. до 12.05.2017г., в гр. Баня, ул. „Търнов рид“ № *** неизвестен извършител се закарал на С.Д. с убийство и това закарване е могло да възбуди основателен страх за осъществяването му. Пострадал от престъпното посегателство е С.Д..

В хода на досъдебното производство с постановление от 04.06.2020 г. прокуратурата е спряла наказателното производство на основание чл. 25, ал. 1, т. 6 от НК, като е уведомила С.Д. за възможността да подаде жалба към СРС във връзка с отправените към него обиди и закани, преследвани по частноправен път в рамките на 6-месечен срок. Посоченото постановление е получено от страна на заинтересованото лице – С.Д. на 16.06.2020г.

С постановление от 13.01.2021 г. СРП, след получена служебна справка от СРС, от която е видно, че С.Д. не е подал частна жалба, е прекратила наказателното производство на основание чл. 243, ал.1, т.1 във вр. чл. 24, ал. 6 от НПК – поради изтичане на 6 месечният срок, в който пострадалият С.Д. е имал възможност да подаде частна тѣжба за престѣпления по чл. 144, ал.1 и чл. 146 от НК от деня на неговото уведомяване.

Преценката на СРС относно прокурорското постановление, с което е прекратено наказателното производство е правилна. Въззивната инстанция споделя напълно изложените в определението на предходната инстанция изводи по отношение на посоченото постановление, като намира същото за законосъобразно и обосновано.

Наказателното производство е прекратено от страна на прокуратурата на основание чл.243, ал.1, т.1 вр. чл. 24, ал. 6 от НПК, според което наказателното производство се прекратява от прокурора в случаите на чл. 24, ал. 1 и ал. 6 от НПК. Член 24, ал. 6 от НПК гласи, че наказателното производство се прекратява в случаите по чл. 25, ал.1, т.6, ако в 6- месечния срок след получаване на съобщение за спирането пострадалият от престѣплението не подаде тѣжба по реда на чл. 81 от НПК.

При проверка на постановлението на СРП районният съд правилно е обсъдил релевантните обстоятелства, касаещи законосъобразността на

прекратителното постановление, свързани с това има ли издадено постановление за спиране на наказателното производство, получено ли е същото от пострадалия, както и има ли доказателства за подадена тѣжба от страна на пострадалия – С.Д.. Предходната инстанция е изследвала съдържанието на постановлението за спиране на наказателното производство като е констатирала, че същото съдържа и уведомление до заинтересованата страна – С.Д. относно неговата възможност да подаде тѣжба в 6 месечен срок от получаването му. Въззивният съд от своя страна също констатира посочените обстоятелства от страна на първата инстанция, както и това че постановлението за спиране на наказателното производство съдържа и необходимата обосновка и анализ относно това защо СРП намира, че инкриминираното деяние не осъществява, съобразно събрания доказателствен материал, признаците на коментираните подробно от страна на прокуратурата престъпления от общ характер по чл. 144, ал.3 от НПК, по чл. 323 от НК и по чл. 339а, ал. 1 от НК, а на такова от частен характер, което се преследва с тѣжба от страна на пострадалия.

Тази инстанция установи, че посоченото постановление за спиране е получено от страна на С.Д., с оглед на което същият е бил уведомен за възможностите му, предоставени от закона. Съгласно приобщената справка от системата на СРС се констатира липсата на дела от частен характер със страна С.Д., с оглед на което съдът изгради извода си, че пострадалото лице не се е възползвало от възможността си да подаде тѣжба по чл. 81 от НПК, с която да сезира съда.

По отношение на възражението, свързано с промяна на сроковете предвид пандемичната обстановка, съдът намира същото за неоснователно. Съображението в тази посока е свързано, че спирането на процесуалните срокове със Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на НС от 13.03.2020г. и за преодоляване на последиците, съгласно чл. 3, т.1 от същия закон беше отменено със Закона за изменение и допълнение на Закона за здравето и по-точно в Предходните и заключителни разпоредби на същия - § 13, съгласно който „Сроковете, спрели да текат по време на извънредното положение по Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, продължават да текат след изтичането на 7 дни от обнародването на този закон в „Държавен вестник“ /в сила от 14.05.2020 г./, т.е. на 22.05.2020г. В конкретния случай прокурорското постановление за спиране на наказателното производство е постановено на 04.06.2020 г. и 6-месечният преклузивен срок, в който С.Д. е имал възможност да предяви тѣжба не е засегнат от приложението на посочените закони.

Правилно предходната инстанция е констатирала, че Д. е подал жалби/заявления срещу постановлението за спиране и друг състав на СРС вече се е произнесъл. Видно от приложеното **Определение № 20283308/22.12.2020** г. по НЧД № 9518/2020г. по описа на СРС, НО, 4-ти състав, съдът е констатирал, че те са подадени извън срока за обжалване и ги е оставил без разглеждане. Това определение като неподлежащо на въззивен контрол е влязло в сила и липсва възможност за преразглеждането му, както от СРС, така и от СГС.

На следващо място жалбата на Д. срещу определението на СРС по НЧД № 4878/2021г. в частта, с която съдът е оставил **без разглеждане** жалбите на СТ. Д. Д. (наименувани „заявление“ и входирани в СГП под № 18027/19 от 27.01.2021 г. и под № 18027/19 от 09.02.2021 г. и в СГС под № 268437/25.01.2021 г.), се явява процесуално недопустима, тъй като, съгласно нормата на чл.244, ал.5 от НПК, определението, с което първоинстанционният съд се произнася по жалбата срещу постановлението за спиране, е окончателно и не подлежи на въззивен контрол. За разлика от двуинстанционния съдебния контрол предвиден по отношение на прекратяването на наказателното производство на досъдебното производство, при спирането на същото на досъдебната фаза законодателят е предвидил само едноинстанционно съдебно производство при осъществяване на съдебния контрол.

В разпоредбата на чл.341, ал.1 от НПК изрично и изчерпателно са уредени определенията и разпорежданията, които се проверяват от въззивната инстанция по реда на глава 21 от НПК. Текстът на чл.341, ал.2 от НПК предписва, че по реда на глава 22 от НПК се проверяват определенията и разпорежданията, за които това е изрично предвидено в процесуалния кодекс.

Неправилно СРС е приел, че в случая е приложима разпоредбата на чл.250, ал.1, т.1 от НПК, респективно, че това определение подлежи на атакуване пред СГС в 15 дневен срок. Разпоредбата на чл.250 НПК регламентира правомощия на съдията докладчик в друг стадий на процеса.

Прекратяването на наказателното производство в досъдебната фаза на процеса, какъвто е случая, е въз основа на постановлението на СРП предмет на разглеждане, а не на определението на СРС, с което частично е прекратил образуването пред него НЧД.

Следователно жалбата срещу тази част на определението е недопустима като подадена срещу съдебен акт, неподлежащ на самостоятелно атакуване и въззивен контрол и като такава следва да се остави без разглеждане от въззивния съд, който следи служебно за обжалваемостта на актовете пред него.

Мотивиран от горното, Софийския градски съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 20121294 от 20.05.2021 г., постановено по НЧД № 4878/2021 г. по описа на СРС, НО, 10-ти състав, в частта, с която е потвърдено на основание чл. 243, ал. 6, т. 1 от НПК Постановление на СРП от 13.01.2021 г. (изведено в деловодството на СРП на 14.01.2021 г.), с което е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 3384 ЗМК 1481/2017г. по описа на 09 РУ-СДВР; пр.пр. № 18738/2017г. по описа на СРП.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата /заявление/ на СТ. Д. Д., засягаща Определение № 20121294 от 20.05.2021 г. по НЧД № 4878/2021г по

описа на СРС, НО, 10-ти състав, в останалата му част.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и /или протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____